

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 6, параграф 2, буква б) [понастоящем член 26, параграф 1, буква б)] да се тълкува в смисъл, че предоставянето на ваучера от работодателя на работника или служителя по силата на трудовия договор трябва да се разглежда като доставка на услуги при положение, че ваучерът ще се използва за лични нужди от работника или служителя?
- 3) Ако предоставянето на ваучера не е нито възмездна доставка на услуги по смисъла на член 2, параграф 1, нито трябва да се разглежда като доставка на услуги по смисъла на член 6, параграф 2, буква б), трябва ли член 17, параграф 2 [понастоящем член 168] да се тълкува в смисъл, че позволява на работодателя да си възстанови данъка върху добавената стойност, който е заплатил при закупуването на ваучера и предоставянето му на работника или служителя по силата на трудовия договор, при положение, че ваучерът ще се използва за лични нужди от работника или служителя?

(¹) Шеста директива на Съвета 77/388/ЕИО от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

с цел да осъществи подбора на корабите, които трябва да бъдат предмет на проверка, различни от риболовните кораби и от корабите за развлечения, имащи разрешение да превозват максимум 12 пътници.

Член 11, параграф 2, буква а) от Директива 2000/59 предвижда, че ако компетентният орган не е удовлетворен от резултатите от тази проверка, той следи корабът да не напуска пристанището преди да е депонирал отпадъците от експлоатацията си и остатъците от товари в пристанищно приемно съоръжение в съответствие с членове 7 и 10.

Република Естония е информирала за своето намерение да попълни естонското законодателство с цел правилното прилагане на тези разпоредби от директивата. Комисията не разполага с информации за приемането на такива изменения.

(¹) ОВ L 332, стр. 81; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 22.

Иск, предявен на 30 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Естония

(Дело С-46/09)

(2009/С 90/18)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: Е. Randvere и К. Simonsson)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е транспонирила правилно в националното право разпоредбите на Директива 2000/59/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 година относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари, Република Естония не е изпълнила изискванията на член 11 от Директива 2000/59/ЕО;

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

От член 11, параграф 2, буква а) от Директива 2000/59 е видно, че Република Естония има задължението да определи критериите

Преюдициално запитване, отправено от Stockholms tingsrätt (Швеция) на 6 февруари 2009 г. — Konkurrensverket/TeliaSonera Sverige AB

(Дело С-52/09)

(2009/С 90/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Stockholms tingsrätt

Страни в главното производство

Ищец: Konkurrensverket

Встъпила страна: Tele2 Sverige Aktiebolag

Ответник: TeliaSonera Sverige AB

Преюдициални въпроси

- 1) При какви условия може да е налице нарушение на член 82 ЕО, основано на разлика между цените, прилагани от вертикално интегрирано предприятие с господстващо положение при доставка на междинни услуги за ADSL достъп на конкуренти на пазара на едро, и цената, прилагана от същото предприятие на пазара на дребно?
- 2) Само цените, прилагани от предприятието с господстващо положение за крайните потребители, ли са релевантни, или за да се отговори на първия въпрос, следва да се вземат предвид и цените, прилагани от конкурентите на пазара на дребно?

- 3) Обстоятелството, че предприятието с господстващо положение няма регулаторно задължение да предоставя услуги на едро, а по-скоро то само е избрало да ги предоставя, от значение ли е за отговора на първия въпрос?
- 4) За да се приеме, че посочената в първия въпрос практика представлява злоупотреба, необходимо ли е тя да има антиконкурентни последици, и при утвърдителен отговор, как следва да се определят тези последици?
- 5) Степента на пазарна мощ на предприятието с господстващо положение от значение ли е за отговора на първия въпрос?
- 6) За да се приеме, че описаната в първия въпрос практика представлява злоупотреба, трябва ли предприятието, което я прилага, да има господстващо положение както на пазара на едро, така и на пазара на дребно?
- 7) За да се приеме, че описаната в първия въпрос практика представлява злоупотреба, трябва ли стоката или услугата, доставяна от предприятието с господстващо положение на пазара на едро, да бъде абсолютно необходима за конкурентите?
- 8) Обстоятелството, че става въпрос за доставка на нов клиент, от значение ли е за отговора на първия въпрос?
- 9) За да се приеме, че описаната в първия въпрос практика представлява злоупотреба, трябва ли да съществува вероятност предприятието с господстващо положение да си възстанови претърпените от него загуби?
- 10) Обстоятелството, че на пазара се появява нова технология, за която се изискват големи инвестиции, например с оглед на разумни разходи за въвеждане и евентуална необходимост да се продава на загуба по време на периода на въвеждането, от значение ли е за отговора на първия въпрос?

Преюдициално запитване, отправено от House of Lords (Обединеното кралство) на 6 февруари 2009 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Loyalty Management UK Limited

(Дело C-53/09)

(2009/C 90/20)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

House of Lords

Страни в главното производство

Ищец: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: Loyalty Management UK Limited

Преюдициални въпроси

В случай че данъчнозадължено лице (наричано по-нататък „организатор“) упражнява търговска дейност, състояща се в управление на програма за привличане на редовни клиенти с участието на широк кръг от търговци (наричана по-нататък „програмата“), според която организаторът сключва различни споразумения, както следва:

- i) споразумения с различни дружества, наречени „спонсори“, по които спонсорите предоставят „точки“ на клиентите (наричани по-нататък „участниците“), купувачи техни стоки или услуги, и извършват плащания на организатора;
 - ii) споразумения с участниците, в които се предвижда, че когато последните купуват стоки и/или услуги от спонсорите, ще получат точки, които могат да заменят със стоки и/или услуги; и
 - iii) споразумения с различни дружества (наречени „доставчиците“), съгласно които доставчиците се съгласяват, между другото, да предоставят на участниците стоки и/или услуги на цена, която е по-ниска от обичайно дължимата, или безплатно, когато участникът заменя точките си, а организаторът от своя страна плаща „комисионна за услугата“, изчислена според броя на точките, заменени при този доставчик през разглеждания период.
- 1) Как трябва да се тълкуват членове 14, 24 и 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. ⁽¹⁾ (предишни член 5, член 6 и член 11, част А, параграф 1, буква а) от Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година ⁽²⁾), когато организаторът извършва плащания в полза на доставчиците?
 - 2) По-конкретно, трябва ли тези разпоредби да се тълкуват в смисъл, че плащания като извършените от организатора в полза на доставчиците следва да се считат за:
 - a) насрещна престация само за доставката на услуги от страна на доставчиците в полза на организатора; или
 - b) насрещна престация само за доставката на стоки и/или услуги от страна на доставчиците в полза на участниците; или